

Laanesum, der stilles til Raadighed, samtidig med at det fra samme Side — det var det ærede Medlem Hr. Sundbo — ogsaa blev bragt i Forslag, at der blev givet gunstigere Laanebetingelser, navnlig en længere Afdragsfrist med Hensyn til direkte Laan til Fiskere til Erhvervelse af Fiskefartøjer. Jeg skal overfor denne Henstilling fra det ærede Medlems Side udtale, at ihvorvel jeg er af den Opfattelse, at denne forholdsvis beskedne Laanebevilling gør sin overordentlig store Nytte, og ihvorvel jeg meget gerne vil være med til, naar Forholdene maatte opfordre dertil, ogsaa at give yderligere Støtte ad den Vej, vi her er inde paa, forekommer det mig dog, at naar der af de 500 000 Kr., der var stillede til Raadighed i indeværende Aar, kun er forbrugt godt 300 000 Kr., er det, ogsaa under Hensyn til Statskassens Forhold, ikke nødvendigt, at man forhøjer Beløbet. Ganske vist har de til Laaneforeningerne bestemte 200 000 Kr. jo ikke helt slaaet til, men jeg maa sige, at jeg har opfattet Lovens Ordlyd: „300 000 Kr. *fortrinsvis* til direkte Udlaan til Fiskere og 200 000 Kr.“ — altsaa „*fortrinsvis*“ underforstaaet — „til Udlaan til Laaneforeninger“, saaledes, at der var en vis Bevægelighed. Ellers vilde jeg heller ikke — i alt Fald ikke uden at bede om Undskyldning — have kunnet fremkomme med en Oplysning om, at til Trods for, at der i Loven kun var stillet 200 000 Kr. til Landbrugsministerens Raadighed til Udlaan til Laaneforeninger, var der dog anvendt 205 000 Kr. Men efter de Udtalelser, der er faldet her, tør jeg sikkert gaa ud fra, at jeg har Tingets Samtykke til den Opfattelse, at der er stillet 500 000 Kr. til Raadighed, og at disse 500 000 Kr. kan anvendes saaledes, som det i det kommende Aar maa anses for formaalstjenligt.

Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Sundbo i, at der kan komme en Tid, hvor der kan være nogen Grund for Staten til at yde et større Beløb til Udlaan til Erhvervelse af Fiskefartøjer. Jeg vilde egentlig ønske, at den Tid maatte komme, det vilde være ligesom et Vaartegn for det danske Fiskerierhverv. I Øjeblikket er det desværre saaledes, at det ikke just er Trangen til Erhvervelse af nye Fartøjer, der særtegner det danske Fiskeri, men skulde den i og for sig glædelige Situation komme til at foreligge, kan jeg forsikre det ærede Medlem Hr. Sundbo, at saa vil vi neppe have Vanskelighed ved at finde hinanden. Hvor der er en

virkelig Trang til Stede, og hvor vi i en Opgangstid for et Erhverv kan sige, at der er Sikkerhed for, at disse Penge kommer til at virke efter deres Hensigt, finder ogsaa jeg, at det vil være ønskeligt, at Staten træder hjælpende til. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil være tilfredsstillet ved disse Udtalelser, idet han sikkert vil indrømme, at naar man kun har brugt $\frac{3}{5}$ af, hvad der var stillet til Raadighed i indeværende Aar, er det ikke nødvendigt at gaa til en Forhøjelse af Beløbet for det kommende Aar. Jeg maa i den Henseende udtale min Glæde over den Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen, der meget rigtigt sagde, at dersom det inden Udgangen af det kommende Finansaar skulde vise sig, at der blev Trang til flere Midler, vilde Vejen staa aaben for mig til paa ny at gaa til Rigsdagen, og efter de velvillige Udtalelser, der er faldet her i Dag, ved jeg altsaa, at denne Vej staa mig aaben. Det forekommer mig derefter, at det maa være tilfredsstillende for alle Parter, at Lovforslaget opnaar Tilslutning i den foreliggende Skikkelse.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo henstillede, som før bemærket, ogsaa, at der blev givet en længere Afdragsfrist for de Beløb, der stilles til Raadighed for Laan til Erhvervelse af Fiskefartøjer, og han sammenlignede i den Henseende et Fiskefartøj med et Husmandsbrug. Men der er dog her en Forskel, som det forekom mig, det ærede Medlem i nogen Grad oversaa, nemlig den, at et Husmandsbrugs Varighed dog i Regelen er noget længere end et Fiskefartøjs, og det er nok ogsaa dette Forhold, man har haft for Øje, naar man har ment, det var rigtigt at gøre Afdragsfristen kortere, end hvor der er Tale om Udlaan i faste Ejendomme. Jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt ved denne Lejlighed, hvor der kun er Tale om at forlænge Loven for et Aar, at komme ind paa en Ændring af de Principper, der har været gældende i de tidligere Love vedrørende dette Forhold, og jeg skal derfor henstille til det ærede Medlem — og jeg har ogsaa forstaaet, at det ærede Medlem ikke her ønsker at stille et bestemt Forslag —, at hvad han i saa Henseende kunde ønske taget op til Overvejelse, bliver taget op til Overvejelse, naar Forholdene er mere afklarede, og vi eventuelt gaar over til en mere varig Lovgivning paa dette Omraade.

Endelig skal jeg overfor det ærede Medlem Hr. Sundbo, der henledede min Opmærksomhed paa Afsætningsforholdene